

Василь Симоненко. «Задивляюсь у твої зіниці...»	Паспорт	
Задивляюсь у твої зіниці Голубі й тривожні, ніби рань. Крешуть з них червоні блискавиці Революцій, бунтів і повстань. Україно! Ти для мене диво! І нехай пливе за роком рік, Буду, мамо горда і вродлива, З тебе дивуватися повік... Одійдіте, недруги лукаві! Друзі, зачекайте на путі! Маю я святе синівське право З матір'ю побуть на самоті. Рідко, нене, згадують про тебе, Дні занадто куці та малі, Ще не всі чорти живуть на небі, Ходить їх до біса на землі. Бачиш, з ними щогодини б'юся, Чуєш — битви споконвічний грюк! Як же я без друзів обійдуся, Без лобів їх, без очей і рук? Україно, ти моя молитва, Ти моя розпука вікова... Гримотить над світом люта битва За твоє життя, твої права. Ради тебе перли в душу сію, Ради тебе мислю і творю... Хай мовчать Америки й Росії, Коли я з тобою говорю. Хай палають хмари бурякові, Хай сичать образи — все одно Я проллюся крапелькою крові На твоє священне знамено.	Рік написання	
	Збірка	
	Напря́м	
	Течія	
	Тема	
	Ідея	
	Тематична приналежність лірики)	(вид
	Жанр	
	Провідний мотив	
	Художні засоби: епітети:	«пливе за роком рік», «перли в душі сію», «мовчать амери́ки й росі́ї», «чорти живуть на небі», «палають хмари», «сичать образи»
метафори:	«червоні блискавиці», «мама, горда і вродлива», «святе синівське право», «дні, занадто кучі та малі», «зіниці, голубі, тривожні», «розпука вікова», «хмари бурякові», «священне знамено»	
порівняння:	«Україно!», «недруги лукаві», «друзі», «мене»	
звертання:	«зіниці, голубі, тривожні, ніби рань»	
гіпербола:	«битви споконвічний грюк»	
		

Василь Симоненко. «Я» Він дивився на мене тупо Очицями, повними блекоти: — Дарма ти себе уявляєш пупом, На світі безліч таких, як ти. Він гримів одержимо і люто, І кривилося гнівом лице рябе, Він ладен був мене розіпнути За те, що я поважаю себе. Не стала навколішки гордість моя. Ліниво тяглася отара хвилин... На світі безліч таких, як я, Але я, їй-Богу, один. Бо в кожного "Я" є своє ім'я, На всіх не нагримаєш грізно, Ми — це не безліч стандартних "я", А безліч всесвітів різних. Ми — це народу одвічне лоно, Ми — океанна вселюдська сім'я. І тільки тих поважають мільйони, Хто поважає мільйони "я".	Паспорт	
	Рік написання	
	Тема	
	Ідея	
	Головна думка	
	Тематична приналежність (вид лірики)	
	Жанр	
	Провідний мотив	
	Художні засоби: епітети:	«Не стала навколішки гордість моя», «Бо в кожного "Я" є своє ім'я», «Ми — це не безліч стандартних "я", а безліч всесвітів різних», «І тільки тих поважають мільйони, хто поважає мільйони "я"»
	метафори:	«На світі безліч таких, як я, та я, їй-Богу, один», «ми — не безліч стандартних "я", а безліч всесвітів різних»
	порівняння:	«безліч таких, як ти», «безліч таких, як я»
	антитеза:	«уявляєш пупом», «кривилося гнівом лице», «не стала навколішки... гордість», «тяглася отара хвилин», «ми — безліч всесвітів»
	поетичні афоризми:	«очицями, повними блекоти», «дивився тупо», «гримів одержимо і люто», «лице рябе», «одвічне лоно», «ліниво тяглася», «гримаєш грізно», «океанна вселюдська сім'я»

Василь Симоненко. «Ну, скажи, хіба не фантастично...»	Паспорт	
Ну скажи — хіба не фантастично, Що у цьому хаосі доріг Під суворим небом, Небом вічним, Я тебе зустрів і не зберіг! Ти і я — це вічне, як і небо. Доки мерехтітимуть світи, Буду Я приходити до Тебе, І до інших йтимуть Горді Ти. Як це все буденно! Як це звично! Скільки раз це бачила Земля! Але ми з тобою... Ми не вічні, Ми з тобою просто — ти і я... І тому для мене так трагічно Те, що ти чиясь, а не моя.	Рік написання	
	Тема	
	Ідея	
	Тематична приналежність (вид лірики)	
	Жанр	
	Провідний мотив	
	Художні засоби: епітети: метафори: риторичне запитання: риторичний оклик:	я тебе зустрів і не зберіг? доки мерехтітимуть світи; під суворим небом суворе небо; хаос доріг скільки раз це бачила Земля?

Василь Симоненко. «Ікс плюс ігрек». Чорнявій математичці Я не заздрю уже нікому — Де ще мудрих таких знайти? Це ж мені стало вперше відомо: Ікс плюс ігрек — це будеш ти. І здається, що я володію Віковічним секретом краси Лиш тому, що я розумію Загадкові твої ікси. Розумію? Який там розум! Просто здорово, що ти є! Що вслухається в ніжні погрози Збаламучене серце моє. Я не заздрю уже нікому — Де ще мудрих таких знайти? Одному лиш мені відомо: Ікс плюс ігрек — це будеш ти.	Паспорт	
	Рік написання	
	Тема	
	Ідея	
	Головна думка	
	Тематична приналежність (вид лірики)	
	Жанр	
	Художні засоби: епітети:	де ще мудрих таких знайти?
	метафори:	просто здорово, що ти є!
	риторичне питання:	віковічний секрет краси; ніжні погрози
	риторичний оклик:	що вслухається в ніжні погрози збаламучене серце моє